

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi M.M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w W. z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. akt XVII GNc [...],
w sprawie z powództwa S.N.
przeciwko M.M. i M.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2021 r.,

- 1. odrzuca skargę**
- 2. oddala wniosek powoda S.N. o zasądzenie kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 6 listopada 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w W. nakazał, aby pozwani M.M. i M.W. zapłacili solidarnie na rzecz S.N. kwotę 19 640,42 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od kwoty 13 325,37 zł od dnia 12 października 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2663,00 zł tytułem kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od otrzymania nakazu zapłaty.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku pozwany M.M. wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 6 listopada 2017 r. Zarzucił w skardze naruszenie art. 299 § 1 k.s.h.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z punktu widzenia jej wymogów powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodne z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Jeżeli skarga dotyczy orzeczenia sądu pierwszej instancji wymagane jest wykazanie wyjątkowego wypadku w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c.

Skarżący M.M. w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, ograniczył się do stwierdzenia, że nie wniósł w ustawowym terminie środka zaskarżenia. Nie stanowi to spełnienia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest zatem także samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, nie poparte stosowną argumentacją i

przytoczeniem właściwych przepisów prawa. Skarżący nie wykazał także, że w sprawie występuje wyjątkowy wypadek, związany z naruszeniem w zaskarżonym orzeczeniu podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności a praw człowieka i obywatela. Ogólnikowe stwierdzenie, że doszło do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego poprzez wydanie orzeczenia wyłącznie na podstawie twierdzeń i wywodów powoda i rażącej obrazy prawa materialnego jest oczywiście niewystarczające dla stwierdzenia spełnienia wymogu określonego w art. 424¹ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

jw